

בס"ד "אין עוד מלבדו!" "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו!" "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

"והאמת והשלום אהבו..."

עלון זה כולו קודש לעילוי נשמתה הטהורה של האשה הצדיקה שהיתה מפיצה את העלון בעיר הקודש צפת, והזדככה בייסורים קשים ומרים מרת **סמדר שמחה** בת רות ע"ה
יהי רצון שתעמוד בתפילה לפני כיסא הכבוד על בניה היקרים ובראשם בנה האהוב וראש וראשון לכל דבר שבקדושה ידד נפשי **דוד מור הי"ו**.
שיתן להם ה' כוח ובריאות איתנה וינחם אותם מאבלם ויזכו לחיים טובים ומאושרים אמן.
מוקירכם ואוהבכם מאוד
משה יזדי.

מפיץ ראשי-דותן כהן:
054-888-39-69

1,053

אדבת ישיר אל

לקח פרשת "תרומה" תשפ"ב. חומרת הדיבור 'אחד בפה ואחד בלב'!!

מגדולי הפוסקים. הוא ענה לו כך: "עדיף שהחפץ חיים יחזיק לפניו ספר פתוח, ואין לחשוש מגניבת דעת הבריות שהרי בוודאי **מהרהר** הוא בדברי תורה".

זאת ועוד: באחד מימי הקיץ, שהו הגאונים רבי **איסר זלמן מצלר** ורבי **יוסף צבי דושינסקי** זיע"א בשכונת תלפיות בירושלים, לצרכי הבראה.

משלחת מראשי "**ועד הישיבות**" הגיעו לבקר את רבי **איסר זלמן**, כדי לבקשו לשוחח בעניין מסוים עם רבי **יוסף צבי** (שהיה רבה של העדה החרדית) הואיל ויכול הוא לעזור באותו עניין. לאחר זמן מה יצא איתם רבי **איסר זלמן** לטייל בשכונה, ולפתע רואים הם את רבי **יוסף צבי** יושב במרפסת הבית שבו התאכסן. עלו אליו לדירתו, ומיד אמר לו רבי **איסר זלמן**: "יצאנו לטייל מעט ומשראינו את כבודו נכנסנו לבקר. והואיל וכבר נפגשנו, הרי שיש להנהל "**ועד הישיבות**" בקשה לכבודי". לאחר שיצאו הביעו חברי המשלחת את תמיהתם בפני רבי **איסר זלמן**: מדוע הדגיש כבודו שלא באנו במיוחד עבור אותו עניין? השיב להם רבי **איסר זלמן**: "הרי כך האמת, שיצאנו לטייל ולא ידענו כלל שנפגוש בו, והואיל וראיתו ונכנסתי לבקר, העברתי לו גם את בקשתכם, וכיצד אוכל לגנוב דעתו ולומר שהלכנו במיוחד לבקר?"

מעשה ביהודי סוחר שנכנס לכ"ק האדמו"ר רבי **מאיר מפרימישלאן** זיע"א והתאונן, שלמרות כל התחכמויותו ותחבולותיו, אין ההצלחה מאירה לו פנים.

ענהו רבי **מאיר** ואמר: כתוב "ולכל בני ישראל-לא יחרץ", אין צורך ליהודים בחריצות ובפקחות יתירה. אלא "**קָלֵב** לשונו", יהיו פיך וליבך שווים, חדל לך מן הקנוניות, ואז אני מבטיחך כי תשכיל ותצליח".

ולסיום: צמד בקר למכירה היה לו לרבי **שלמה זיע"א**, אביו של כ"ק האדמו"ר רבי **דוד מלעלוב** זיע"א.

דרש הוא בעדס חמישה עשר זהובים, ואילו הקונה הסכים לשלם רק שנים עשר זהובים. נתפרדה החבילה.

בלילה החליט רבי **שלמה** למכור את הצמד גם בעד שנים עשר זהובים לכל קונה שיזדמן לו. בבוקר, כשעמד בתפילתו, תפילת שחרית, בא שוב הקונה ושאל: "**התמכור בשנים עשר זהובים**"?

לא ענהו רבי **שלמה** דבר, כיון שאסור לדבר בתפילה. כיון שכך, הניח חמישה עשר זהובים על השולחן ואמר: "קח כפי שאתה מבקש ותן את הצמד".

החזיר לו רבי **שלמה** שלושה זהובים ואמר לו: "הסכמתי **בליבי** למחיר שהצעת, ולא עניתך כי הייתי באמצע תפילה, ועתה קח נא את כסףך...".

וה' יזכנו להידיבק בו באמת ושתמיד יהיו פינו וליבנו שווין, ובמהירה ידון יראו עינינו וישמח ליבנו בביאת משיח צדקנו ובבניין בית מקדשינו ותפארתינו אמן ואמן!!

על הפסוק בפרשתנו נאמר: "וצפית אותו זהב טהור **מבית ומחוץ תצפנו**", דרשו חכמינו זיכרונם לברכה בגמרא: "אמר רבא כל תלמיד חכם שאין פיו וליבו שווים אינו תלמיד חכם". (יומא ע"ב:).

אמר אביי: **לא יזכר אדם אחד בפה ואחד בלב**, דהיינו: "בשעה שהוא אומר הדיבור, לא יהא בדעתו לשנות". רש"י. [ב"מ מט.].

ופסק **הרמב"ם** זיע"א [בפ"ב מהלכות דעות הלכה ו:]: "אסור לאדם להנהיג עצמו בדברי חלקות ופיתוי. ולא תהיה אחת בפה ואחת בלב, אלא תוכו כבדו, והעניין שבלב הוא הדבר שבפה. ואסור לגנוב דעת הבריות, אפילו דעת הגוי. כיצד? לא ימכור לגוי בשר נבילה בחושבו שהיא שחוטה, ולא יפציר בחברו שיאכל אצלו והוא יודע שאינו אוכל, וירבה לו בתקרובת והוא יודע שאינו מקבל, לא יפתח חביות שהוא צריך לפתוח אותן ולמוכרו, כדי לפתותו שבשכיל כבודו פתח, וכן כל כיוצא בזה. **אפילו מילה אחת של פיתוי ושל גניבת הדעת אסורה, אלא שפת אמת ורוח נכון ולב טהור מכל עמל והוות**".

כיוצא בזה כתב רבינו יונה ז"ל [שערי תשובה שער ג' קפד]: "מי שמתעה את חברו לאמרו כי עשה עמו טובה או דיבר טוב עליו, ולא עשה (נכלל בכת שקרנים). אמרו חז"ל: אסור לגנוב דעת הבריות. והנה החטא הזה חמור אצל חכמי ישראל יותר מגזל".

על חטא זה של גניבת דעת הבריות, עובר אדם כאשר אין פיו ולבו שווים, וכמו שהביא **הפלא יועץ** זיע"א: "ויש מן גניבה אחרת שהורגלו בה אנשים, הלא היא גניבת דעת הבריות". דהיינו: "**המראה חיבה גדולה לחברו ואין פיו ולבו שווים, הרי זו גניבת דעת**".

ועד כמה חמורים מעשיהם של אותם רמאים המצפים עצמם "בזהב" כלפי חוץ, עליהם התבטא **הגר"א זיע"א** (בתיקוני הזוהר-קכג): "**הרמאים שמצופים זהב מבחוץ, הם יותר חמורים מהכעסנים והרוצחים הידועים לכל**".

נמצאנו למדים מכל האמור, שגם כאשר מיטיב אדם עם הזולת בכל סוגי ההטבה, מן הראוי שיעשה זאת **בכל לבו**, ולא רק מן השפה ולחוץ. שכן גם בזה יש משהו מן השקר המגונה של "אחד בפה ואחד בלב".

עד כמה? ובמה דברים אמורים?

אמרו עליו, על **החפץ חיים**, שמימיו לא פסק מללמוד, אלא רק בימי חולי וחולשה כשהרופא אסר עליו ללמוד מטעמי בריאות. בזמן כזה חכך בדעתו מה עליו לעשות? כיון שאם יראהו אנשים יושב דומם בלי ספר פתוח לפניו, **הרי זה חילול השם גמור!** ומאידך, אם יחזיק ספר למראית עין בלבד, ולא יקרא מתוכו, הריהו גונב את דעת הבריות! מה עושים? כשלא הגיע להחלטה ברורה, שלח את השאלה לתלמידו וידידו, הגאון רבי **חיים עוזר גרודזינסקי** זיע"א, שהיה

בברכת הללויה, שבת שלום ומבורך,
ישועות מקיפות וכל טוב
משה יזדי.

בס"ד "אין עוד מלבדו"! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

עשה לך רב

לתיאום שיחת יעוץ טלפונית עם כבוד הרב משה יזדי שליט"א,
לשלום בית, לזיווג, לפרנסה בריווח, לחינוך ילדים ובכל מישורי החיים
חייגו: 052-890-80-65 או בפקס: 02-625-23-23

תשובה:

אחים יקרים ומבורכים!

א.אשריכם ואשרי חלקכם שזכיתם לאבא כל כך צדיק ותמים (תרתי משמע), אשר זכה וקיבל את פסגת שאיפותיו בחייו בראותו אתכם מקיימים תורה ומצוות מתוך אהבה ושמחה.

ב.ידוע ומפורסם הוא שיכות בניית בית כנסת מועילה היא לכל הבעיות ולכל הצרות כולן, וכשזוכה אדם ובונה בית כנסת ומדגיש את משאלתו לפני התעסקותו בכך, בוודאי שיזכה הוא לראות בהתגשמות משאלתו תוך כדי בניית בית הכנסת.

ג.עניי ראו ולא זר חולים במצב סופני שהרופאים אמרו נושא לחייהם, ואף קצבו ואמרו לבני משפחתם: "הוא לא יחזיק מעמד יותר משלושה חודשים"! וכששמעו הם על הסגולה הנפלאה של בניית בית כנסת שיש בכוחה להציל אדם מכל חולי ומכל מחלה ובכל מצב, מיד הודרו ושיקסו הם מותניהם ותרמו והתרימו חברים וקרובי משפחה לבניית בית כנסת, ותוך כדי הבניה נעלמה המחלה כליל כלא היתה!!

ד.זאת ועוד: מכיר אני זוג נפלא שהרופאים כמעט וייאשו אותם באומרם שאין להם שום סיכוי לזכות לפרי בטן, והצעתי להם לבנות בית כנסת ולאחר כארבעה חודשים מתחילת הבניה זכו הם ברוך ה' להריון, וביום חנוכת בית הכנסת הכניסו את בנם היחיד בבריתו של אברהם אבינו!!

ה.ועתה לשאלתך: לא כתבתם מהי טענת דודתכם היקרה, לכן כדאי מאד לפרט את טענות ומענות הצדדים בפני דיין המבין בדיני ממונות, ואם יפסוק הוא שהיא צודקת בטענתה והחצר שייכת לה, הרי שבוודאי חייבים אתם להחזיר לה את החצר ולפתוח כניסה חדשה באחד מקירות בית הכנסת.

בית כנסת אינו מצדיק ולא מטהר את הגזל!

אוסיק ואדגיש: בית כנסת שנבנה בגזל אסור להתפלל בו, ובוודאי שהתפילה בו אינה מתקבלת כלל וראוי להתרחק ממנו!!

ו.אך אם יוחלט שדודתכם אינה צודקת בטענתה, אזי הסירו כל דאגה מליבכם, וכיון שכל איומיה אין בהם ממש, אל תחששו מהם כלל ואל תשיתו ליבכם לציוציה!! **ואדרבה!!** הרבו בעוז ותעצומות בפיתוח המקום והידורו, והשתדלו בכל כוחכם להוסיף ולהרבות שיעורי תורה ומייני תפילה, וככל שתשקיעו כוחכם בעמל אביכם כך יסכר מיד פיה של דודתכם!

ז.איעצכם עצה המסוגלת לפגוע בה קשות במידה וחלילה תמשיך היא להפריע לפעילותכם, אך אבקשכם שלא להשתמש בעצה זאת אלא אך ורק לאחר שתקבל מכם הודעה כהתראה שבהתנהגותה זאת מסכנת היא את נפשה ונפשות בני ביתה, כיון שהכנס הולכים לעשות כדלהלן: תארגנו מינימום עשרה אנשים ממתפללי בית הכנסת ועלו ובואו לקברו של אביכם המנוח ותקראו שם **משניות** לעילוי נשמתו הטהורה, ולאחר מכן תאמרו לו בקול רם: "אבינו הצדיק! אחותך מפריעה לפעילותינו המבורכת ואף מאיימת להכריחנו להרוס ולחצוב בקיר שבנית, ולמרות התראתנו המפורשת ממשיכה היא להפריענו ומעתה נתונה היא לטיפולך האישי והמהיר!"

ח.כיון שהזוכה ובונה בית כנסת נמנה הוא על "**מזכי הרבים**" הזוכים להתענג במחיצתו של הקדוש ברוך הוא, וגדולים הם מהצדיקים השוכנים בגן עדן, בטוחני שתטופל היא במיידית על ידו, ומתחייב אני לפרסם במדרונו זה את אשר תודיעוני מה עלה בגורלה, וכל המפריעים לפעילות תורנית יבהלו ויבושו.

ט.זכור אזכור בעצב רב דיירי בניין שלם אשר הפריעו לפעילות תורנית שהתקיימה בבית הכנסת השוכן בשכונת "**פסגת זאב**" שבירושלים, ואף תבעו הם בבית המשפט את הצדיק שבנה את בית הכנסת, ובעזות מצח תבעו גם את רב בית הכנסת ואת הגבאים, ולצערנו הרב נפגעו הם כולם ללא יוצא מן הכלל, חלקם במחלות קשות בר מינו, וחלקם בשאר מרעין בישין. לא עלינו. אשרי הזוכה ונמנה על בוני בית כנסת, שנוחל ומנחיל לו ולזרעו ברכה עד בלי די בעולם הזה, ויושב במחיצתו של ה' בעולם הבא!
ישבת שלום ומבורך! ישועות מקיפות וכל טוב!!

שאלה: לכבוד הרב שלום וברכה!

היה לנו אבא צדיק, כל חייו הוא קיים תורה ומצוות, תמיד ניצל הוא את זמנו הפנוי ללימוד תורה, אמא לא אהבה זאת כל כך, ולפעמים אף היתה גוערת בו וטוענת שהוא מגזים, אך הוא מעולם לא נגרר לשום ויכוח עם אף אדם ובוודאי שלא עם אמא, והמשיך בדרכו הרוחנית הטהורה.

אנחנו שני אחים ואחות אחת, באותם ימים לא הלכנו כלל בדרכו ולצערנו הרב אף לא שמרנו שבת.

עד היום כאובים אנו מאד מכך שגם כשביקש הוא מאיתנו להצטרף אליו לבית הכנסת, תמיד סירבנו ולא הצטרפנו.

ידענו שהוא מצטער מכך אך לא ידענו עד כמה, כי תמיד הוא המשיך לחייך ולפנק אותנו כאבא הכי טוב.

יום אחד לאחר שחזר הוא מביקור אצל אחד הרבנים הגדולים שבירושלים, הודיע לנו אבא שברצונו לבנות בית כנסת.

לשאלתנו: "מדוע?" ענה הוא ואמר: "שאלתי את הצדיק מירושלים: מה עלי לעשות כדי שפני היקרים יחזרו בתשובה?"

והוא ענה לי: "תבנה בית כנסת ובוודאי שהם יחזרו בתשובה!" למרות שמצבו הכלכלי של אבא היה לחוץ, התחיל הוא לגייס תרומות מחברים וידידים, ותוך כשנה וחצי עמד בית הכנסת על תילו, ואנחנו בניו אכן חזרנו בתשובה כחודשיים לפני סיום בנייתו.

האחרונות של אבא היו השנים היפות ביותר בחייו, וכמעט בכל שבת היה חוזר ואומר הוא בשעת הסעודה: "אין מאושר ממני!"

כולי תודה לה' שזיכני וראחוני בניו מטפלים בכל צורכי בית הכנסת בינתיים אבא נפטר ואנחנו בניו מטפלים בכל צורכי בית הכנסת לשביעות רצונם של כל המתפללים היקרים, וכיון שברוך ה' מצבנו הכלכלי טוב מאד, דואגים אנחנו לפאר ולרומם את בית אלוקינו ככל יכולתנו, אך דבר אחד מעיב על פעילותינו ושמחתנו ולאחרונה אף חוששים אנחנו שכל עמלנו ירד לטמיון חלילה! זה מתחיל ונגמר בדודתנו היקרה (אחות אבינו), שלאחרונה היא עושה הכל כדי לגזול את חצר בית הכנסת ולצרפה לביתה הפרטי הממוקם בגב בית הכנסת.

נראה לנו שזה רצונו של בעלה ובלית ברירה היא משתפת איתו פעולה. הם מסרבים בתוקף לכל הצעה או פיצוי שהצענו ועל אף שברור להם שסיפוח החצר לביתם יאלץ אותנו להרוס את אחד מקירות בית הכנסת לטובת הכניסה, בכל זאת מתעקשים הם ואינם מוכנים לשום פשרה.

לאחרונה הם איימו להגיש תביעה לבית המשפט ואנחנו נפגענו מאד מכך, ומאותו יום משפחתנו מפולגת ומסוכסכת. החלטנו לפנות אליך ולשאל: איך יכול להיות שאדם שעשה הכל במסירות נפש למען בניית בית הכנסת, עלול כל בניינו לרדת לטמיון בגלל אחותו היחידה שעושה הכל כדי להורסו? מה עלינו לעשות? איך משכנעים אותה להסכים לדעתנו? אנחנו ציבור כמאה וחמישים מתפללים בכל שבת, וכחמישים מתפללים בימות החול. לצערנו הרב עדיין לא זכינו שיהיה לנו רב קבוע לבית הכנסת, אך ברוך ה' יש לנו שיעורי תורה קבועים מרבנים המגיעים מרחוק במיוחד כדי ללמדנו.

אחד הרבנים ששמע מהמתפללים על בעייתנו זאת, ניסה הוא להיפגש עם דודתנו ולדבר על ליבה, אך לצערנו הרב מאז פגישתם המצב החמיר והיא כעסה מאד על כך שפנה הוא אליה. כל מאמצנו להרגיעה ולשכנעה שהוא פנה אליה על דעת עצמו נפלו על אוזניים אטומות, ואיומיה לא פוסקים.

כבוד הרב היקר!

נשמח ונודה לך מאד לקבל ממך עצה דחופה ומועילה לבעייתנו זאת אשר מטרידה אותנו ברוב שעות היממה, ומרוב צער עולות בראשו מחשבות כמו: איך יכול להיות שבורא עולם לא "משתיק" את דודתנו למרות מסירות הנפש הנפלאה שעשה אבינו?....

בנים כאובים ומיוסרים.

בנים כאובים ומיוסרים.

בנים כאובים ומיוסרים.

בנים כאובים ומיוסרים.

בנים כאובים ומיוסרים.

בנים כאובים ומיוסרים.

בנים כאובים ומיוסרים.

בנים כאובים ומיוסרים.

בנים כאובים ומיוסרים.

בנים כאובים ומיוסרים.

בס"ד "אין עוד מלבדו"!! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! "הללויה"!

"שלוש ונחת"

נאמר בפרשת השבוע: "ועשית שנים כרובים... והיו הכרובים פורשי כנפיים למעלה, סוככים בכנפיהם על הכפורת ופניהם איש אל אחיו, אל פני הכפורת יהיו פני הכרובים".

כרובים אלו בדמות זכר ונקבה היו, עומדים על גבי ה"כפורת" היא המכסה שעל ארון הברית אשר בקודש הקדשים, וסוככים הם בכנפיהם הפרושות על הארון.

מהם לומדים אנו הרבה מענייני הבית היהודי והיחסים שבין איש לאשתו.

וכשנתבונן בפסוק נגלה לכאורה סתירה. הרי נאמר: "ופניהם איש אל אחיו" ומיד לאחר מכן נאמר: "אל פני הכפורת יהיו פני הכרובים", הכיצד!!

והעניין הוא שכאשר בונים מערכת יחסים אשר אמורה לשמור ולהגן על הבית, לטפח ולרבות ולהשכין אהבה ואחוה שלום ורעות, אין די בכך ש"נפרוש את כנפיו" על הבית, כי אז עדיין נכנס היצר הרע באמצע בטענות שונות אחד כלפי השני, כגון: "אני עושה יותר" או "אינך מבינה נכון" וכדומה.

טענות אשר נדמה "כאילו" הן באות ממקום טהור שתכליתו "להגן על הבית", כאילו "סוככים בכנפיהם".. וכאילו "אל הכפורת יהיו פניהם".... אך למעשה טענות אלו אינן נובעות אלא מתוך **אוווה סרוחה ותאוות כבוד!!** כל שרוצה הצד השני אינו אלא למלא את **תאוות הנצחון** שבלבו!

כאן לומדים אנו מהתורה הקדושה מהי הדרך האמיתית בה ישכון אור בבית. כאשר "**פניהם איש אל אחיו**", היינו שעומדים זה מול זה ויחד עם זה "**מורידים את הראש**" מטה כלפי הכפורת, **בהכנעה, בענווה, ביראת כבוד**, אז זוכים הם באמת ל: "**אל פני הכפורת יהיו פני הכרובים**", הגנה על שלום הבית והשראת השכינה!!

מאורי התורה מאירים את הפרשה!!!

"והיו הכרובים פורשי כנפיים... ופניהם איש אל אחיו". במקום אחר נאמר: "**ופניהם אל הבית**". מדוע השינוי הזה?

כתב רבי **ראובן אדרי** שליט"א בספרו "**נפלאות מתורתך**" רמז בזה: פעמים שאדם נפטר ומשאיר אחריו בנים. כאשר הבנים **צדיקים** ויודעים שהעיקר בחיים היא התורה והמצוות וחי העולם הבא, אז האחד דואג לשני בנכסים ומחלקים הם את הירושה ביניהם בשווה וללא מחלוקת.

אך אם חלילה, הבנים **אינם** צדיקים ולהוטים הם אחר הקנאה והגאווה והכבוד, אז הרי שהם רבים ומתווכחים ביניהם: מי יזכה בזה? מי ייקח הירושה? וכו'...

וזה רמזו בפסוק: "**ופניהם איש אל אחיו**", אלו הבנים היורשים הצדיקים שפניהם איש אל אחיו, האחד דואג לשני, אבל אם הם לא צדיקים, אז "**ופניהם אל הבית**", שדעתם ותאוותם **על הבית והירושה**, מי יירש כך, ומי יקבל את זה... ה' ישמור!

"וייקחו לי תרומה"...

שאלת השאלה: לכאורה **"ויתנו לי תרומה"** היה צריך לכתוב, ומדוע נכתב בלשון **"וייקחו"**, כאילו **שנותני התרומה לוקחים ומקבלים!!** אלא מפני שאכן **זו האמת!** אין אדם מפסיד מן הצדקה!!

אמר רבנו ה"בן איש חי" זיע"א: משל לאדם שראה בפעם הראשונה בחייו איכר הולך בשדה וזורק גרעיני חיטה על פני התלמים. אמר: "איזה טיפש הוא, לוקח חיטים טובות, ראויות למאכל, ומשליכן כך".... אך האמת היא שכל גרעין יצמיח שיבולת שלמה ויניב תשואה גדולה פי כמה! ועל כך נאמר: "**זרעו לכם לצדקה**". צדקה היא כמו זרעיה, הנותן פרוטה מקבל כסף רב!

ובמדרש אמרו כך הוא בלימוד התורה, יש הסבורים שלימוד תורה הוא הקרבה. הנה, הלומד מקצוע רוכש עבודה ומרוויח, ואילו ההוא מסכן, לומד תורה...

ומסופר במדרש: מעשה בסוחרים שהפליגו בספינה ואיתם היה תלמיד חכם אחד. שאלהו: "**היכן סחורתך?**" אמר להם: "סחורתי משובחת מסחורותיכם!" חיפשו במחסנים והבינו שנוסע הוא ללא מטען. צחקו ולעגו לו.

לפתע, התנפלו עליהם שודדי ים ובזזו את רכושם. הגיעו כולם ליבשה חסרי כל. אותו תלמיד חכם נכנס לבית המדרש ללמוד, וכשנוכחו אנשי המקום להכיר בבדלותו נהגו בו בכבוד ומינהו לראש ישיבה. בדרכו למעונו החדש, ליווהו ראשי הקהל. אמר להם: "בבקשה מכם, עשו חסד עם הסוחרים שהיו איתי בספינה ונתנו להם מזון ודיוור". ואל הסוחרים אמר: "כלום לא צדקתי כשאמרתי לכם, **שסחורתי משובחת מסחורותיכם!!**" כי טוב סחרה מכל סחורה! והיה רבי מאיר אומר: "מניח אני כל אומנות שבעולם, ואיני מלמד את בני אלא תורה!"

"השומע או קורא ממעשי הגדולים והנהגותיהם, הגם כי גבהה דרכם מדרכיו ואינו במדרגתם כלל, ירגיש בנפשו כי היא מתקדשת מטומאתה ונטהרת מחלאתה, וכי היא הולכת ומתקרבת למקור האמת, הוא הבורא ברוך הוא"!! (תורת המוסר)

סיפור עונג שבת לשולחן השבת...

שמחה בונים הקטן, בנו של "**המגיד מודיסלב**", היה ידוע כ"**ילד קונדס**" של העיירה. בכל יום שלף ממוחו המצאה חדשה או תעלול מתורכם, אשר הוציאו את הוריו ומחנכיו משלוחתם. עוגמת נפש רבה הייתה מנת חלקם, דווקא משום שידעו כמה חכם הילד. "מדוע הוא מפנה את מרצו לתחבולות ואינו שוקד ברצינות על לימודיו"? שאלו ביגון, "בן עשר הוא, כבר אינו תינוק, ועדיין אינו מסה להתגבר על יצרו ולעשות נחת רוח ליוצרו". יום אחד נפל דבר. באותו היום גער בו המלמד קשות ובסוף דבריו הנוקבים אף קרא בייאוש: "**זהו! שמחה בונים, חבל על המאמץ שאני משקיע בך, בן אדם כבר לא תהיה לעולם!!!**" אמירה קשה זו פצעה את ליבו של הילד, היא זיעזעה אותו עד הסיוד. הילד יצא מה'חיידר', רץ כל עוד רוחו בו אל היער הסמוך ופרץ בבכי תמרורים. "המלמד צודק!! זעק אל חלוקי האבנים שהקשיבו בדממה לבכיו. "אם אמשך כך, באמת לא אוכל להיקרא בן אדם!!

הלילה ירד. **שמחה בונים**, שבגדיו היו ספוגים בדמעותיו ורותרחות, התנער ממקומו ושם פעמיו אל בית המדרש. "**עדיין אפשר להתחיל דף חדש!!!**" הרהר לעצמו. שם, בבית המדרש, המתין בפנינה נסתרת עד שעזבו הלומדים את המקום. אז ניגש הוא אל האדם היחיד שעוד היה שקוע בלימודו. **בונים** הכיר אותו. כל העיר הכירה אותו. היה זה **רבי אבא**. עתה ניגש אליו ובקול נמוך הפציר: "האם יוכל כבודו לבחור עבורי דף גמרא שאצליח ללמוד בעצמי, ואחר כך לבחון אם הבנתי כראוי"? שאל. **רבי אבא** התבונן בילד במבט מעמיק וחשב: "האם אני עד לתהליך חדש ומבורך, או שמא תעלול חדש עלה במוחו של הילד השובב? **לא!** הזיק המתחנן בעיניו מעיד על רצון אמת! אולי סוף סוף נענו תפילותיהם של הוריו השבורים..."

רבי אבא השיב בקול רך: "**בשמחה בני!!!**" הוא דפדף במסכת "**בבא קמא**", הצביע על סוגיה מסוימת ואיחל לו בהצלחה. **שמחה בונים** הסתער על הגמרא בלהט ובמרץ כמו כל מטרה שהיה רגיל להציב לעצמו, אך לשווא. למרות מאמציו המרובים לא הבין כמעט מאומה. חלפו שעות אחדות של מאמץ, פלגים של זיעה טפטפו על חולצתו, שאך לא מזמן התייבשה מדמעות אחר הצהריים. **רבי אבא** היה שקוע בתלמודו. לפתע נזכר **בשמחה בונים**, בנו של המגיד. כשהתקרב אליו, נדהם לגלות את המחזה הנוגע ללב: הילד הקטן התייפח בבכי, מרטיב בדמעותיו את דף הגמרא שתחתיו. "מה קרה"? שאל מזועזע. "שנים עברו עלי לריק", רטט קולו של **שמחה בונים**, "עסקתי בהבלים במקום בתורה... עכשיו אינני מסוגל לקלוט דבר מן הסוגיה. כבר שעות אני מתאמץ בכל כוחי, ואיני מצליח!! גל חדש של בכי טלטל את כתפיו של הילד. רחמיו של **רבי אבא** נכמרו עליו והוא קרא בחום: "**לא!** לא איחרת את המועד. אני מוכן ללמד אותך! אתה תתמיד ותשקיע ובעזרת ה' תזכה להיות גדול בישראל!!"

רבי אבא התיישב מול הילד והחל לפשט לו את הסוגיה. ואז כשקלט **שמחה בונים** סוף סוף את דברי הגמרא, החל שכלו החריף להקשות קושיות מדהימות. מאותו לילה למדו שניהם יחדיו. הילד בלע בצמא את דברי הגמרא והשמיע חידושים מבריקים ומיוחדים, ו**רבי אבא** נפעם בכל פעם מחדש מתלמידו המחונן. **שמחה בונים** שגדל והיה ל**רבי שמחה בונים מפשיסחא**, לימד את כלונו כי אין **דבר העומד בפני הרצון!!** התורה – לא בשמיים היא ולא מעבר לים, וכל הרוצה ליטול, יבוא וייטול!!

בס"ד "אין עוד מלבדו" ! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו" !! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא" !!! 'הללויה' !

עדות מפורשת!!!

באתי בשורות אלו להעיד אודות "שמן המרפא", שרבים מאחינו ואחיותינו, עם ישראל הנפלא, השתמשו בשמן זה לריפוי ממחלות ואף ממחלות קשות, וברוך ה' זכו וראו ניסים גלויים של רפואה.

לא רק חולים שבגוף נרפאו אלא אף חולים שלקו בנפשם וסבלו במשך שנים מלחצים נפשיים קשים, גם הם זכו לרפואה שלימה ונרפאו לחלוטין.

ידוע לי שהשמן הוא שמן זית נקי לחלוטין, ללא שום תערובת, והברכה שהוכנסה בו היא שפועלת ישועות רבות.

בברכת

"והסירותי מחלה מקרבך"!!!

הרב משה יזדי

מוסדות "עמודי-השלום".

המשתמש בשמן ולא יתרפא (חלילה) כספו יוחזר לאלתר!!

רכישת בקבוקון שמן בסך 500 ₪ בפרטים דלקמן:

הרב משה בבאי - 052-505-4567.

תיקון שובבי"ם-תענית דיבור

הננו שמחים להודיע לציבור הרחב כי ביום שני ו' אדר א' (7 בפברואר 2022) יתקיים יום תענית דיבור ותיקון לימוד ג' פעמים ספר תהילים המתקן את כל הפגמים ומסוגל לזיווג הגון, רפואה שלימה, זרע קודש של קיימא, שלום בית, פרנסה בריווח והסרת עין הרע וכישופים.

הלימוד יתקיים בעז"ה ובלני

בבית הכנסת "עמודי-השלום"

שברחוב יפו צמוד לבניין 210 ירושלים.

סדר היום:

7:30 תפילת שחרית.

8:45 ארוחת בוקר.

9:10 תחילת התיקון.

15:30 סעודה מפוארת.

16:15 תפילת מנחה ותפילת הסנגוריה.

בברכת

ברוכים הבאים ותקובל ברצון

הנהלת עמודי-השלום.

ברכת השנה

עלון קודש זה יהא לבריאותם והצלחתם של הזוכים בברכת השנה

דורון שרפיאן הי"ו לונדון, דוד אטיאס הי"ו לונדון, איתן הראל הי"ו, אליהו בן יגגי הי"ו, חגי כהן הי"ו,

יורם ואורלי צהלה הי"ו לוס אנג'לס,

מיכאל חיים הי"ו, מנשה מזרחי הי"ו,

לבריאותם והצלחתם עם כל בני ביתם

ויזכו לתורה וגדולה במקום אחד - אמן!

אחים יקרים ואהובים!!!

זיכרו!

איסור חמור לקרוא בשעת

התפילה או בשעת הדרשה בעלון

זה ובכל עלון אחר!!!

והנזהר בכך תבוא עליו ברכה טובה

וכל טוב.

בואי ללה שבת מלכתא... מפטיירין: "וה' נתן חכמה לשלמה..."

זמני הדלקת נרות:	סוף זמן ק"ש:	מנחה גדולה:	צאת השבת:	רבנו-תם:
ירושלים: 16:40 [17:00]	ירושלים: 08:35	ירושלים: 12:22	ירושלים: 17:38	ירושלים: 18:33
תל אביב: 16:56	תל אביב: 8:37	תל אביב: 12:24	תל אביב: 17:55	תל אביב: 18:30
חיפה: 16:47	חיפה: 8:37	חיפה: 12:23	חיפה: 17:54	חיפה: 18:30
אילת: 16:50	אילת: 8:35	אילת: 12:24	אילת: 17:57	אילת: 18:33
באר שבע: 16:59	באר שבע: 8:37	באר שבע: 12:24	באר שבע: 17:56	באר שבע: 18:34

צבאים אמיתיים